

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

28. Dies Martii. Celerem res habituræ sinem, quærentur sine fine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

28. DIES MARTII.

Celerem res habituræ finem, quæruntur
sine fine. *S. Hieron. Epist. ad Demet.*

Bona ex-
tra Deum
sunt peri-
tura.

I. **B**ona temporalia accusavimus
ut non bona, nunc etiam con-
demnamus ut mala. Bonum,
& integrum idem æstimo: Ergo bo-
num erit sine defectu. Quomodo sine defectu erunt,
quæ defectura ipsa sunt? Itaque cum & semper de-
ficient omnia temporalia cum tempore, & defici-
ent, necesse est, ut illa relinquunt. Cur tu potius, il-
la prius non relinquis? Quæ hæc hominum impro-
bitas? Nati sunt & procreati ad possidendum Bo-
num, quod caret fine, & illa cupidissimè sectantur,
quæ ipsa celeritate celerius currunt ad sui finem; &
festinant ut desinant: præcipitant, ut non sint. Illi
igitur, qui tanquam fascino excæcati, sive in incon-
stanti concupiscentia, sive in fallaci, & fugaci bono-
rum conditione infælicem statuunt fœlicitatem. Si-
cuti hæc veluti reciproco maris fluctu, nunc dantur,
nunc tolluntur: sic etiam ipsi, dum recipiunt, fœlices
sunt; dum amittunt, infœlices gemunt: nam in insta-
bilibus instabilem reperiunt, vel lætitiâ in bonis da-
tis, vel mœrorem in donis ablatis. Hinc Nazianze-
nus maris instabilis multiplices contemplans motus,
ita dicebat: (a) *Hic & lapilli, & algæ, & buccinæ,
& levissima ostrea extrudebantur, & quasi expone-
bantur: nonnulla etiam reciprocante fluctu rursus ar-*

P 5

ripte-

(a) Orat. 28.

ripiabantur. Sic reciproco veluti maris exæstuantis accessu, & recessu, homo nunc gaudet, nunc moeret, flet, ridet, cantat, plorat, plaudit, plangit, consistit, succumbit: concinit nunc epicedia, nunc epinicia; tenet manu nunc victricē lauream, nunc sepulchralem taxum: spirat, suspirat, expirat. Denique totus humanæ vitæ status, nil est nisi perpetuus casus.

II. Hæc bona frivola, & eorum si expenderit defectum, animo deficiet, intelligens hominum animos illis tanquam nunquam defecturis adhærere. Quod si fursum oculos attollas ad perennem omnis boni fontem, invenies omnes mundi reculas, non esse nisi illius immensi Oceani tenues stillulas. Stella quia à sole mutuatur lucem, coram eo non apparent, quasi defuissent esse. Sic creata omnia, quæ adorant humana cupiditas, quia acceperunt, ut essent, ab eo, qui solus est, ideò sunt quasi nihilum. Et illa, quæ sunt nihili, facis maximi. Potiùs contemne contemptibilia: & dole aliquem tuæ naturæ participem, Dei tam immemorem; ut quæ sunt nihilum, æstiment ut Totum. Itaq; satage restaurare opprobrium communis naturæ, amando pro omnibus Creatorem omnium. Omnium amorem, quibus filii terræ amant terræ pereuntia bona; reum te crede, & satisfac amando perpetuo æternum Amorem. Omnium inclinationum, quibus res ad centra sua prorunt, debitorem te æstima; nec differas solvere majorem cum impetu mentem, & amorem efferendo ad cælum, quàm saxum molare devolveretur è cælo. O quale quantum bonum est illud, cujus vel umbram tot conatibus amant creata omnia: ad quod aspirat, & concertat totus, & omnis omnium Amor. Tu omnes

omnes dispersiones inclinationum, omnes errores cupiditatum, omnes inclinationes desideriorum, omnes propensiones appetituum, omnes amores cordium in te congregare labora; ut illis in Deum totus tuas, & corrigas oblivionem hominum.

III. Mendacia rerum sunt longè perniciosiora mendacii verborum: sic & mendacium vitæ, quàm linguæ. Et tamen cùm omnia sunt vanitas vanitatum, hoc est mendacium mendaciorum, finimus illis nostros affectus abripi, nostros amores decipi. Vix præ ira possumus animum componere, si quis nobis imposuit, stomachamur usque ad excalescenciam: si quis in re futili, & inutili decipit; & tamen in negotio inestimabilis momenti, seduci nos non tantum patienter ferimus, sed libenter volumus. Nolumus mendacium audire, vel dicere, & volumus mendacium esse, & vivere. O miseri! nec tamen miserandi, quia ambimus nostras miseras: ab aliis decepti, nostri ipsius sumus deceptores. Existimas grande piaculum, si quis exprobet te commisisse mendacium: & mendacia si rarò dicis, perpetuò facis. Præferre cænum cælo, vitium virtuti, tempus æternitati; quo nihil est tibi familiarius, mendacium est operis, quod non excusat silentium oris. Ut per omnes superos fatearis te id non præstare, & jure jurando id confirmes: mentiris strenuè; quia facta probant te id facere, licet neget lingua. Sicut igitur facta, qualis sis, probant: ita necesse est, quis sis, prodant. Nihil enim quàm verum est:

Arbor ut ex fructu, sic nequam noscitur actu.